

Crna Gora
Agencija za sprječavanje korupcije

Broj: 03-04-1848

Datum: 27-07-2023

Shodno članu 78 i 79 Zakona o sprječavanju korupcije (Sl. list CG, br 53/14 i 42/17) i članu 10 Statuta Agencije za sprječavanje korupcije, postupajući po službenoj dužnosti, Agencija za sprječavanje korupcije donosi:

**MIŠLJENJE NA ODREDBE RELEVANTNE ZA UPUĆIVANJE DRŽVNIH TUŽILACA U
SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO CRNE GORE**

Cijeneći katalog krivičnih djela za koja je nadležno Specijalno državno tužilaštvo, te namjeru zakonodavca da osigura prijavu najboljih kandidata za glavnog specijalnog tužioca i specijalne tužioce, koje će nakon javnog oglasa birati Tužilački savjet, ASK je prepoznala značaj da sprovede postupak po službenoj dužnosti, te sagleda odredbe kojima se uređuje upućivanje državnog tužioca na određeno vrijeme u Specijalno državno tužilaštvo, na zahtjev glavnog specijalnog tužioca, radi obavljanja poslova hitne prirode, povećanog obima posla ili zbog postupanja u konkretnom predmetu.

S tim u vezi, sagledane su relevantne odredbe Zakona o Državnom tužilaštvu, kao i odredbe Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu i Pravilnika o unutrašnjem poslovanju Državnog tužilaštva, godišnji izvještaji o radu Tužilačkog savjeta i Državnog tužilaštva (2019-2022), te date preporuke u cilju otklanjanja arbitrarnosti, proizvoljnosti i potencijalne zloupotrebe u primjeni instituta upućivanja državnih tužilaca u Specijalno državno tužilaštvo shodno članu 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu.

OBRAZLOŽENJE

I POSTUPAK

Zakonom o sprječavanju korupcije ("Sl. list CG", br 53/14 i 42/17) regulisana je nadležnost Agencije za sprječavanje korupcije (u daljem tekstu ASK) da shodno članu 78 stav 1 Zakona:

- "...daje inicijative za izmjenu i dopunu zakona, drugih propisa i opštih akata, radi otklanjanja mogućih rizika za nastanak korupcije ili njihovog usklađivanja sa međunarodnim standardima iz oblasti antikorupcije;
- daje mišljenje na nacрте zakona i drugih propisa i opštih akata radi usklađivanja sa međunarodnim standardima iz oblasti antikorupcije;..."

Takođe, članom 79 istog Zakona utvrđeno je da ASK može, po sopstvenoj inicijativi ili na zahtjev organa vlasti, privrednog društva, pravnog lica, preduzetnika ili fizičkog lica, dati mišljenje radi unaprjeđenja prevencije korupcije, smanjenja rizika od korupcije i jačanja

etike i integriteta u organima vlasti i drugim pravnim licima, koje sadrži analizu rizika od korupcije, mjere za otklanjanje rizika od korupcije i sprječavanje korupcije.

Imajući u vidu da ASK, u skladu sa sprovođenjem zakonskih nadležnosti, propisanim odredbama člana 78 i 79 Zakona o sprječavanju korupcije („Sl. list CG“ br. 53/14, 42/17) teži da analizom otkloni svaku arbitrarnost i proizvoljnost u primjeni propisa, u okviru svojih redovnih aktivnosti ona prati zakonodavne aktivnosti na poljima koja nose poseban rizik u smislu sprečavanja korupcije.

Cijeneći katalog krivičnih djela za koja je nadležno Specijalno državno tužilaštvo, te namjeru zakonodavca da osigura prijavu najboljih kandidata za glavnog specijalnog tužioca i specijalne tužioce, koje će nakon javnog oglasa birati Tužilački savjet, ASK je prepoznala značaj da sprovede postupak po službenoj dužnosti, te sagleda odredbe kojima se uređuje upućivanje državnog tužioca na određeno vrijeme u Specijalno državno tužilaštvo, na zahtjev glavnog specijalnog tužioca, radi obavljanja poslova hitne prirode ili povećanog obima posla.

II PROCJENA RIZIKA OD KORUPCIJE I ANALIZA RELEVANTNIH ODREDBI PROPISA KOJI UREĐUJU UPUĆIVANJE DRŽAVNIH TUŽILACA NA ODREĐENO VRIJEME U SPECIJALNO DRŽAVNO TUŽILAŠTVO

U Ustavu Crne Gore („Sl. list CG“, br. 1/2007, Amandmani I do XVI - 38/2013-1) u Amandmanu X stav 4 kaže se da je funkcija državnog tužioca stalna, osim za lice koje se prvi put bira u ovo zvanje, pa se bira na vrijeme od četiri godine.

Zakonu o Državnom tužilaštvu („Sl. list CG“, br. 11/15, 42/15, 80/17, 10/18, 76/20 i 59/21) u članu 49 kad su u pitanju opšti uslovi kaže se da za državnog tužioca i rukovodioca državnog tužilaštva može biti birano lice koje ispunjava opšte uslove za rad u državnom organu, i koje je završilo pravni fakultet VII1-nivo kvalifikacije obrazovanja i položilo pravosudni ispit.

Kad su u pitanju posebni uslovi za državnog tužioca, u članu 50 stav 1 kaže se da za državnog tužioca u osnovnom državnom tužilaštvu može biti birano lice koje je nakon položenog pravosudnog ispita radilo najmanje dvije godine kao savjetnik u državnom tužilaštvu ili sudu, kao advokat, notar, zamjenik notara ili profesor pravnih nauka, ili najmanje četiri godine na drugim pravnim poslovima. Dodatno, u stavu 2 i 3 kaže se da za državnog tužioca u višem državnom tužilaštvu može biti birano lice koje radi kao državni tužilac odnosno sudija najmanje osam godina, dok za državnog tužioca u Vrhovnom državnom tužilaštvu može biti birano lice koje radi kao državni tužilac odnosno sudija najmanje 15 godina.

U članu 17 stav 4 Zakona kaže se da rukovodilac državnog tužilaštva i državni tužilac vrše tužilačku funkciju u državnom tužilaštvu u koje su izabrani ili u koje su upućeni, odnosno premješteni u skladu sa ovim zakonom.

Shodno nadležnostima propisanim Zakonom (član 37 stav 1 tačka 15) Tužilački savjet donosi (član 56 stav 4 Zakona) plan slobodnih mjesta najkasnije do kraja kalendarske

godine za naredne dvije godine. Dodatno, u članu 57 Zakona kaže se da se slobodna mjesta državnih tužilaca u osnovnim državnim tužilaštvima popunjavaju putem internog oglasa za dobrovoljno premještanje državnog tužioca iz jednog državnog tužilaštva u drugo osnovno državno tužilaštvo, odnosno na osnovu javnog oglasa koji objavljuje Tužilački savjet. Dalje se u članu 75 stav 1 Zakona navodi da državni tužilac, odnosno sudija ima pravo da napreduje u državno tužilaštvo višeg stepena ako je njegov rad ocijenjen ocjenom odličan ili dobar u skladu sa zakonom i ukoliko ispunjava posebne uslove propisane za izbor u to državno tužilaštvo.

U Glavi V Zakona, koja se odnosi na upućivanje i raspoređivanje državnog tužioca u članu 81 stav 2 Zakona navodi se da Tužilački savjet može državnog tužioca, uz njegov pristanak, na vrijeme do jedne godine uputiti u drugo državno tužilaštvo istog ili nižeg stepena, ako zbog izuzeća ili spriječenosti državnog tužioca tog tužilaštva da obavlja tužilačku funkciju ili zbog postojanja velikog broja neriješenih predmeta koji se sa postojećim brojem državnih tužilaca ne može riješiti ili iz drugih opravdanih razloga bude dovedeno u pitanje redovno vršenje poslova u državnom tužilaštvu u koje se državni tužilac upućuje, a procedura za privremeno upućivanje u drugo državno tužilaštvo uređena je članom 82 Zakona. Dalje su u ovoj Glavi Zakona razrađene odredbe koje se odnose na upućivanje državnog tužioca u drugi organ (član 83 Zakona), raspoređivanje državnih tužilaca na rad u drugo državno tužilaštvo bez pristanka državnog tužioca (član 84 Zakona) i trajno dobrovoljno raspoređivanje državnog tužioca putem internog oglasa (član 85 Zakona).

U članu 136 Zakona navodi se da se organizacija rada državnog tužilaštva uređuje Pravilnikom o unutrašnjem poslovanju državnog tužilaštva koji donosi Ministarstvo pravde uz prethodno pribavljeno mišljenje Tužilačkog savjeta.

Kad je u pitanju dodjela predmeta, u članu 140 Zakona kaže se da se ista vrši na način kojim se obezbjeđuje nepristrasnost, nezavisnost i efikasnost u radu.

U Zakonu se u članu 17 stav 2 tačka 3 kaže se da specijalnim državnim tužilaštvom rukovodi glavni specijalni tužilac, a u članu 13 navodi se da Specijalno državno tužilaštvo vrši poslove u skladu sa posebnim zakonom kojim se uređuju uslovi za izbor rukovodioca i državnih tužilaca u Specijalnom državnom tužilaštvu, nadležnost i organizacija Specijalnog državnog tužilaštva i druga pitanja od značaja za rad.

U Zakonu o Specijalnom državnom tužilaštvu ("Sl. list CG", br. 10/15 i 53/16) u članu 1 Zakona navodi se da se ovim zakonom uređuju organizacija i nadležnost Specijalnog državnog tužilaštva, uslovi i postupak izbora glavnog specijalnog tužioca i specijalnih tužilaca i odnos sa drugim državnim organima i organima državne uprave, kao i druga pitanja od značaja za rad Specijalnog državnog tužilaštva. Dalje se u članu 2 i 3 Zakona navodi da je Specijalno državno tužilaštvo nadležno da postupa pred Specijalnim odjeljenjem Višeg suda u Podgorici i predviđen je katalog krivičnih djela za koja je nadležno Specijalno državno tužilaštvo. U članu 4 Zakona kaže se da poslove gonjenja učinilaca krivičnih djela navedenih u članu 3 ovog zakona, vrše glavni specijalni tužilac kao rukovodilac državnog tužilaštva i specijalni tužioci kao državni tužioci, čiji broj određuje Tužilački savjet u skladu sa Zakonom o Državnom tužilaštvu, kao i da glavni specijalni tužilac za svoj rad i rad Specijalnog državnog tužilaštva odgovara vrhovnom

državnom tužiocu, a specijalni tužioci za svoj rad odgovaraju glavnom specijalnom tužiocu.

Imajući u vidu nadležnosti Specijalnog državnog tužilaštva u članu 12 Zakona navodi se da za glavnog specijalnog tužioca može biti birano lice koje ispunjava opšte uslove za rad u državnom organu, i koje je završilo pravni fakultet VII1 nivo kvalifikacije obrazovanja, položilo pravosudni ispit i ima najmanje 12 godina radnog iskustva kao državni tužilac, sudija ili advokat, dok se za izbor specijalnog tužioca u članu 13 Zakona traži najmanje deset godina radnog iskustva kao državni tužilac, sudija ili advokat, pored drugih uslova koji su predviđeni i za glavnog specijalnog tužioca.

Dalje se u članu 14 stav 1 i članu 22 Zakona navodi da Tužilački savjet bira glavnog specijalnog tužioca i specijalne tužioce na osnovu javnog oglasa, da se glavni specijalni tužilac bira se na vrijeme od pet godina, dok se specijalni tužilac bira na stalnu funkciju ako je radio najmanje četiri godine kao državni tužilac ili sudija, a ako nije radio kao državni tužilac, odnosno sudija najmanje četiri godine, da se bira na vrijeme od četiri godine.

Članom 22 stav 4 i članom 25 propisano je da se na postupak izbora na stalnu funkciju specijalnog tužioca shodno primjenjuju odredbe Zakona o Državnom tužilaštvu, kojima se uređuje izbor državnih tužilaca koji se biraju na stalnu funkciju, kao i da se na polaganje zakletve i stupanje na dužnost, prava kandidata i sudsku zaštitu kandidata shodno se primjenjuju odredbe Zakona o Državnom tužilaštvu.

Kad je u pitanju upućivanje državnih tužilaca, u član 24 stav 1 i 2 Zakona navedeno je da Tužilački savjet može, na zahtjev glavnog specijalnog tužioca, uputiti u Specijalno državno tužilaštvo, na određeno vrijeme državnog tužioca radi obavljanja poslova hitne prirode ili povećanog obima posla, sve uz pisanu saglasnost državnog tužioca koji se upućuje i da ovo upućivanje može trajati najduže dvije godine.

U stavu 3 istog člana Zakona predviđa se i da Tužilački savjet može, na zahtjev glavnog specijalnog tužioca, uputiti državnog tužioca u Specijalno državno tužilaštvo na određeno vrijeme radi postupanja u konkretnom predmetu, a da ova vrsta upućivanja može trajati najduže jednu godinu i pod istim uslovima može biti produženo.

Imajući u vidu složenost poslova Specijalnog državnog tužilaštva, odnosno priliv i složenost predmeta, te visoke uslove za izbor specijalnih državnih tužilaca iz člana 13 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu, u kome se navodi se da za specijalnog tužioca može biti birano lice koje ispunjava opšte uslove za rad u državnom organu, i koje je završilo pravni fakultet VII1 nivo kvalifikacije obrazovanja, položilo pravosudni ispit i ima najmanje 10 godina radnog iskustva kao državni tužilac, sudija ili advokat prepoznaje se intencija zakonodavna da na predmetne pozicije budu izabrani najbolji tužioci sa specijalizovanim iskustvom, pa je Agencija u ovom kontekstu sagledala primjenu instituta upućivanja državnih tužilaca u Specijalno državno tužilaštvo shodno članu 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu, te razrađenost procedura u konkretnom slučaju.

Naime, u Izvještaj o radu Tužilačkog savjeta i Državnog tužilaštva za 2019. godinu¹ Odlukama Tužilačkog savjeta dva državna tužioca, i to jedan državni tužilac iz Vrhovnog državnog tužilaštva tokom cijele 2019.godine, jedan državni tužilac iz Višeg državnog tužilaštva u Podgorici do 28.06.2019.godine i jedan državni tužilac iz Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici od 1. novembra 2019.godine, su na zahtjev Glavnog specijalnog tužioca, bili upućeni u Specijalno državno tužilaštvo, na određeno vrijeme radi obavljanja poslova hitne prirode ili povećanog obima posla, uz pisanu saglasnost državnog tužioca, odnosno radi postupanja u konkretnim predmetima.

Takođe, u Izvještaju o radu Tužilačkog savjeta i Državnog tužilaštva za 2020. godinu² Odlukama Tužilačkog savjeta dva državna tužioca, i to jedan državni tužilac iz Vrhovnog državnog tužilaštva tokom cijele 2020. godine, kao i jedan državni tužilac iz Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici počev od 1. marta 2020. godine, su na zahtjev Glavnog specijalnog tužioca, a u smislu člana 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu, bili upućeni u Specijalno državno tužilaštvo, na određeno vrijeme radi obavljanja poslova hitne prirode ili povećanog obima posla, odnosno radi postupanja u konkretnim predmetima, uz pisanu saglasnost državnog tužioca.

Dalje, u Izvještaju o radu Tužilačkog savjeta i Državnog tužilaštva za 2021. godinu³ Odlukama Tužilačkog savjeta dva državna tužioca iz Vrhovnog državnog tužilaštva su do 5. avgusta 2021. godine, na zahtjev Glavnog specijalnog tužioca, a u smislu člana 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu, bili upućeni u Specijalno državno tužilaštvo, na određeno vrijeme radi obavljanja poslova hitne prirode ili povećanog obima posla, odnosno radi postupanja u konkretnim predmetima, uz pisanu saglasnost državnog tužioca.

Takođe, u Izvještaju o radu Tužilačkog savjeta i Državnog tužilaštva za 2022. godinu⁴, a koji je u skupštinskoj proceduri, navodi se da je Odlukom Tužilačkog savjeta od 7. juna 2022. godine, dva državna tužioca Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici i jedna državna tužiteljka Višeg državnog tužilaštva u Podgorici su na zahtjev Glavnog specijalnog tužioca, a u smislu člana 24 Zakona o specijalnom državnom tužilaštvu, upućeni u Specijalno državno tužilaštvo, na određeno vrijeme radi obavljanja poslova hitne prirode i povećanog obima posla, dok se uvidom u Odluku Tužilačkog savjeta vidi da su isti upućeni u Specijalno državno tužilaštvo na period od 2 godine⁵.

Čitajući navedene izvještaje o radu Tužilačkog savjeta i Državnog tužilaštva zapaža se da se su se shodno članu 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu upućivali na

¹ chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgicclfeindmkaj/https://tuzilastvo.me/static/drtz/doc/IZVJESTAJ__O_RADU_TUZILAC KOG_SAVJETA_I_DRZAVNOG_TUZILASTVA_ZA_2019_GODINU.pdf

² chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgicclfeindmkaj/https://www.tuzilastvo.me/static/drtz/doc/IZVJESTAJ_O_RADU_ZA_2020_GODINU.pdf

³ chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgicclfeindmkaj/https://www.tuzilastvo.me/static/drtz/doc/IZVJESTAJ_O_RADU_TUZILAC KOG_SAVJETA_I_DRZAVNOG_TUZILASTVA_ZA_2021_GODINU.pdf

⁴ chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcgicclfeindmkaj/https://zakoni.skupstina.me/zakoni/web/dokumenta/zakoni-i-drugi-akti/732/3100-17953-00-72-23-9.pdf

⁵ https://www.tuzilastvo.me/tzsv/sadrzaj/nddy

rad u ovo Tužilaštvo državni tužioci kako Osnovnog, Višeg, tako i Vrhovnog državnog tužilaštva.

S tim u vezi, a kako su posebni uslovi za državnog tužioca u ovim tužilaštvima različiti, tj. kako je shodno članu 50 Zakona o Državnom tužilaštvu predviđeno da za državnog tužioca u osnovnom državnom tužilaštvu može biti birano lice koje je nakon položenog pravosudnog ispita radilo najmanje dvije godine kao savjetnik u državnom tužilaštvu ili sudu, kao advokat, notar, zamjenik notara ili profesor pravnih nauka, ili najmanje četiri godine na drugim pravnim poslovima, dok se kaže da za državnog tužioca u višem državnom tužilaštvu može biti birano lice koje radi kao državni tužilac odnosno sudija najmanje osam godina, a za državnog tužioca u Vrhovnom državnom tužilaštvu lice koje radi kao državni tužilac odnosno sudija najmanje 15 godina, navedene kategorije državnih tužilaca, shodno članu 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu mogu biti upućene na rad u ovo Tužilaštvo iako su uslovi za izbor državnog tužioca u osnovnom i višem tužilaštvu niži od uslova koje je potrebno da ima specijalni državni tužilac.

Paralelno sa ovim pitanjem Zakonom o Državnom tužilaštvu jasno se u Glavi V Zakona, koja se odnosi na upućivanje i raspoređivanje državnog tužioca u članu 81 stav 2 Zakona navodi da Tužilački savjet može državnog tužioca, uz njegov pristanak, na vrijeme do jedne godine uputiti u drugo državno tužilaštvo istog ili nižeg stepena, ako zbog izuzeća ili spriječenosti državnog tužioca tog tužilaštva da obavlja tužilačku funkciju ili zbog postojanja velikog broja neriješenih predmeta koji se sa postojećim brojem državnih tužilaca ne može riješiti ili iz drugih opravdanih razloga bude dovedeno u pitanje redovno vršenje poslova u državnom tužilaštvu u koje se državni tužilac upućuje. Navedena odredba ne ostavlja prostor da državni tužilac koji se upućuje nema potreben uslove za obavljanje poslova koji mu se povepravaju upućivanjem u drugo tužilaštvo, imajući u vidu da se ovo upućivanje može sprovesti jedino u drugo državno tužilaštvo istog ili nižeg stepena.

Ovdje se postavlja pitanje ispunjenosti uslova za rad u Specijalnom državnom tužilaštvu od strane državnih tužilaca iz drugih tužilaštava, te obim njihovih ovlašćenja, status i opis poslova, koje crpi „upućeni tužilac“, kako bi obavljao poslove prepoznate u Zakonu o Specijalnom državnom tužilaštvu kao „poslove hitne prirode“, „povećan obim posla“ i „postupanje u konkretnom predmetu“, iz člana 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu. U članu 24 u stavu 5 i 6 Zakonu o Specijalnom državnom tužilaštvu definisano je jedino da za vrijeme rada u Specijalnom Državnom tužilaštvu upućeni državni tužilac iz st. 1 i 3 ovog člana, ima pravo na zaradu u visini zarade specijalnog tužioca i pravo na troškove stanovanja, odnosno putovanja, a da zaradu i troškove stanovanja, odnosno putovanja nastalih upućivanjem u Specijalno državno tužilaštvo snosi Specijalno državno tužilaštvo.

III ZAKLJUČNE OCJENE

Nakon sprovedene analize relevantnih propisa kojima se uređuje kako rad Državnog, tako i Specijalnog državnog tužilaštva, a posebno procedura relevantnih za institut upućivanja državnih tužilaca u Specijalno državno tužilaštvo, te svjesni da su se

upotrebom ovog instituta shodno članu 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu upućivali na rad u Specijalno državno tužilaštvo državni tužioci kako Osnovnog, Višeg, tako i Vrhovnog državnog tužilaštva, gdje posebni uslovi za državnog tužioca u ovim tužilaštvima variraju od 2, preko 8 do 10 i 15 godina „specifičnog“ radnog iskustva, Agencija je konstatovala da nije uređeno pitanje ispunjenosti uslova potrebnih za rad u Specijalnom državnom tužilaštvu od strane državnih tužilaca iz drugih tužilaštava, te obim njihovih ovlaštenja, status i opis poslova, a koji su neophodni za obavljanje „poslova hitne prirode“, odnosno kod „povećanog obima posla“ i „postupanja u konkretnom predmetu“ iz člana 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu.

Imajući u vidu da ni Zakonom o Državnom tužilaštvu, kao ni Zakonom o Specijalnom državnom tužilaštvu i Pravilnikom o unutrašnjem poslovanju Državnog tužilaštva (“Sl. list CG”, br. 6/16, 29/17 i 68/ 22) nije predviđeno koji su minimalni uslovi koje treba da zadovolje državni tužioci koji se upućuju u Specijalno državno tužilaštvo, a što je još važnije, kako predmetnim propisima nije uređeno koji obim ovlaštenja, status i opis poslova imaju tužioci koji su shodno članu Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu upućeni na rad u ovo tužilaštvo Agencija poziva resorno ministarstvo da predloži adekvatna rješenja u ovoj oblasti kako bi se osigurala kvalifikovanost državnih tužilaca koji bi shodno institutu upućivanja obavljali „poslove hitne prirode“, odnosno bili upućivani shodno „povećanom obimu posla“, kao i „postupali u konkretnom predmetu“, shodno članu 24 Zakona o Specijalnom državnom tužilaštvu.

Osim kriterijuma kojima bi se nedvosmisleno utvrđivala njihova kvalifikovanost za rad u ovom Tužilaštvu, Agencija smatra da je neophodno jasno zakonski precizirati obim ovlaštenja, status i opis poslova navedenih lica, kako bi se osiguralo da upućeni tužioci osim kvalifikovanosti za obavljanje konkretnog tužilačkog posla imaju ovlaštenja da sprovode tužilačke radnje u kapacitetu koji ima specijalni državni tužilac i odgovornost za radnje koje sprovode.

U Zakonu o Specijalnom državnom tužilaštvu, za razliku od nekih rješenja u uproednom pravu, u članu 4 jasno je propisano da poslove gonjenja učinilaca krivičnih djela navedenih u članu 3 ovog zakona, vrše glavni specijalni tužilac kao rukovodilac državnog tužilaštva i specijalni tužioci kao državni tužioci, čiji broj određuje Tužilački savjet u skladu sa Zakonom o Državnom tužilaštvu, kao i da glavni specijalni tužilac za svoj rad i rad Specijalnog državnog tužilaštva odgovara vrhovnom državnom tužiocu, a specijalni tužioci za svoj rad odgovaraju glavnom specijalnom tužiocu. Posebno zbog navedene odredbe mora biti zakonom jasno uređeno na koji način se upućeni tužioci integrišu u ovaj dio tužilačke organizacije u smislu ovlaštenja, statusa i opisa poslova, a dodatno, zakonom je potrebno precizirati i sadržaj obrazloženja zahtjeva koji Glavni specijalni tužilac upućuje Tužilačkom savjetu, kao i sadržaj obrazloženja odluke koju na osnovu ovog zahtjeva donosi Tužilački savjet, kako bi bio očuvan princip transparentnosti, objektivnosti i izbora koji je zasnovan na zaslugama i kvalitetima koje predmetne pozicije podrazumjevaju.

Pitanje ovlaštenja upućenih tužilaca i njihovog statusa u periodu dok traje njihovo upućivanje (period od jedne odnosno dvije godine) u Specijalno državno tužilaštvo važno je i zbog primjene vrlo složenih pravila za ocjenjivanje državnih tužilaca i rukovodilaca državnih tužilaštava, posebno kod primjene mjerila kvantiteta i kvaliteta

rada, sve u cilju da zakonsko rješenje vodi transparentnosti i ne ostavlja prostor da neka od kategorija državnih tužilaca bude stavljena u povlašćen, odnosno podređen položaj.

Skromna razrađenost pravnih procedura kod upućivanja tužilaca na rad u Specijalno tužilaštvo, odnosno nepostojanje iste, te „relativizovanje“ činjenice da je Zakonom o državnim tužiocima uređeno samo pitanje upućivanja državnih tužilaca u drugo tužilaštvo uz uslov da se radi o tužilaštvu istog ili nižeg ranga, a da zakonska rješenja u pogledu uslova koja tužilac treba da ispuni ne ograničavaju upućivanje u slučajevima kad se ono sprovodi na zahtjev Glavnog specijalnog tužioca, ne smije biti opravdanje za praksu postupanja „upućenih tužilaca“ u statusu koji shodno Zakonu o Specijalnom državnom tužilaštvu ne bi mogli imati, jer član 4 Zakona propisuje da poslove gonjenja učinilaca krivičnih djela navedenih u članu 3 ovog zakona, vrše glavni specijalni tužilac kao rukovodilac državnog tužilaštva i specijalni tužioci kao državni tužioci, čiji broj određuje Tužilački savjet u skladu sa Zakonom o Državnom tužilaštvu, ali ne i upućeni tužioci shodno članu 24 istog Zakona, te je preporuka Agencije da u cilju očuvanja pravne sigurnosti, a do definisanja pomenutih procedura, sve radnje predmetih tužilaca treba da budu „odobrene“ odnosno potpisane od strane Glavnog specijalnog tužioca kao onoga na čiji je zahtjev Tužilački savjet odlučivao.

DIREKTORICA
Jelena Perović